

Az igazi játék ugyanis csak ezután következik. *Krudy Gyula*, az ismert novellista szólal meg. Elbeszélés-ciklusának egyik alakját, Szindbadot viszi a színpadra *Tátrai kaland* című egyfőlvonásosában. A novellák pompásak. A szindarab gyöngé. Nagyon is nyers, brutális, oktalan dolog ez: a mi érthetővé, bocsánandóvá, talán kedvessé tenné, a lelkek belső megindulása, halk zenéje, csöndes rebbenése hiányzik belőle. Szemünk előtt nem marad más, mint egy léha újságíró, a ki vándorlása közben meg akar ejteni egy kis falusi libát. A leányka megretten, sikolt, alvó apja fölébred. A bölcs Szindbad elmenekül. A vén apa utána lö puskájával a havas éjszakában. Kezdünk félni attól, a mit ebben az új hajlékban irodalomnak neveznek.

IRODALOM ÉS MŰVÉSZET.

Az Új Színpad bemutatkozása.